

บทความการวิจัย

การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา

สิริวรรณ กสิบาล
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา โดยจำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา จำนวน 120 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 45 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA

ผลการวิจัย พบว่า

- การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา ทั้งโดยภาพรวม และรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด
- ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครู สังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา พบว่า
 - ครูที่มีเพศ และประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็น โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
 - ครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความเห็นโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา
- เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือโดยดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทการปฏิบัติตามจรรยาบรรณครู รวบรวมข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยและตัวแปรทุกตัวตาม กรอบแนวคิด และขอบเขตของการวิจัย
3. เสนอแบบสอบถามฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ศึกษาระดับปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและการครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ศึกษาระดับปริญญาโท แล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสมในประเด็นของความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งได้ค่า IOC เท่ากับ 0.94
5. นำเครื่องมือที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับข้าราชการครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามได้ค่าโดย α - Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.91
6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามครั้งสุดท้ายภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนการนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง
7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขขั้นสุดท้ายแล้วไปใช้ในการวิจัย เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการเก็บรวบรวม ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

1. เพศ
2. ระดับวุฒิการศึกษา
3. ประสบการณ์ในการทำงาน

เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทการปฏิบัติตามจรรยาบรรณครู ซึ่งมีทั้งหมด 9 ด้าน 1. รักและเมตตาศิษย์ 2. อบรมสั่งสอน ฝึกฝน 3. ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง 4. ไม่กระทำ ตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญของศิษย์ 5. ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้าง 6. พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ 7. รักและ

ศรัทธาในวิชาชีพครู 8. พึ่งช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชน 9. ปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย

ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยกำหนดการให้น้ำหนัก คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ข้าราชการครูปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ข้าราชการครูปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูมาก

ระดับ 3 หมายถึง ข้าราชการครูปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ข้าราชการครูปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ข้าราชการครูปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ตามระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณครู พ.ศ.2539 สรุปดังนี้

1.1 ข้าราชการครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวม และรายข้อพบว่าครุมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

1.2 ความคิดเห็นของข้าราชการครูเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูด้านการแสดงความรักและเมตตาศิษย์ เอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริม ให้กำลังใจในการเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้าโดยภาพรวมและรายข้อพบว่าครุมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงความรักและเมตตาศิษย์เอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริม ให้กำลังใจในการเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

1.3 ความคิดเห็นของข้าราชการครูเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา ด้านการอบรมสั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ นิสัยแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถบริสุทธิ์ใจ โดยภาพรวม และรายข้อพบว่าครุมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการอบรมสั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ นิสัยแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถ บริสุทธิ์ใจ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

1.4 ความคิดเห็นของข้าราชการครูเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา ด้านการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่า ครุมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ อยู่ในระดับที่มากที่สุดทุกข้อ

1.5 ความคิดเห็นของข้าราชการครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา เกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านการไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ ทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์ โดยภาพรวมและรายข้อพบว่าครุมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

1.6 ความคิดเห็นของข้าราชการครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา ด้านการไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ ตามปกติ และไม่ใช้ศิษย์ในการกระทำใดๆ

อันเป็นการหาผลประโยชน์ให้แก่ตนโดย มิชอบ โดยภาพรวมและรายข้อพบว่าครุมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการไม่แสวงหา ประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ ตามปกติ และไม่ใช้ศิษย์ในการกระทำใดๆ อันเป็นการหาผลประโยชน์ให้แก่ตนโดย มิชอบ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

1.7 ความคิดเห็นของข้าราชการครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา เกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านการพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ โดยภาพรวมและรายข้อพบว่า ครุมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

1.8 ความคิดเห็นของข้าราชการครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา เกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านการรักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู โดยภาพรวมและรายข้อพบว่า ครุมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านการรักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

1.9 ความคิดเห็นของข้าราชการครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา เกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านการช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่า ครุมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

2.1 ครูเพศชายและครูเพศหญิงสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งเพศชายและเพศหญิง

2.2 โดยรวมและรายข้อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา จำแนกตามวุฒิการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งวุฒิการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า และปริญญาตรี

2.3 โดยรวมและรายข้อ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา

3.1 ครูเพศชายและครูเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา โดยรวมและรายด้าน การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา จำแนกวุฒิการศึกษา โดยรวม และรายข้อ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา จำแนกประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณารายละเอียดของแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจอารมณ์และสังคมของศิษย์ จึงทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

3.4 ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูน้อยกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา ผู้วิจัยได้นำประเด็นมาอภิปราย ดังนี้

1. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด การที่ผลการค้นคว้าปรากฏเช่นนี้อาจเนื่องมาจากครูจะต้องเป็นต้นแบบ และเป็นตัวอย่างที่ประทับใจแก่ลูกศิษย์ ครูนั้นต้องพัฒนาความรู้และพัฒนาวิชาชีพเพื่อนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้กระทรวงการส่งเสริมการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยที่ครูนั้นจะต้องประพฤติตนอยู่ภายใต้กฎกติกาของอาชีพและมากด้วยคุณธรรม มีจริยธรรมประจำใจ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีตามที่สังคมคาดหวังและยอมรับ และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของข้าราชการครูโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริมา จังพนาสิน (2548 : บทคัดย่อ) การพัฒนาจรรยาบรรณครูโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่าการมีจรรยาบรรณครูอยู่ในระดับมากที่สุดและสอดคล้องกับ นุชรรัตน์ คันธหัตถ์ (2542 : บทคัดย่อ) พบว่าการปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูของครูประถมศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ที่ในระดับการปฏิบัติแทบทุกครั้ง ซึ่งผู้วิจัยขออธิบายรายด้านดังต่อไปนี้

1.1 ด้านการแสดงความรักและเมตตาศิษย์ เอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริม ให้กำลังใจในการเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า ครูมีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งนี้เพราะหน้าที่และความรับผิดชอบของครูจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของคุณธรรม จริยธรรม หรือด้วยความสำนึกที่ถูกต้อง ครูจึงจะต้องมีความรัก และมีการปฏิบัติต่อศิษย์ทุกคนด้วยความรักอย่างแท้จริง ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพยาพล เสนาไชย (2542) ศึกษาเรื่องการปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนครพบว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับที่มากที่สุด

1.2 ด้านการอบรมสั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ นิสัยแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถ บริสุทธิ์ใจ ครูมีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะว่าครูมีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในเนื้อหาที่จะสอนอย่างเต็มความสามารถ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของสกล รุ่งโรจน์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้

ทำการศึกษารื่องการจัดการศึกษาการจัดการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า กิจกรรมการฝึกอบรมส่งผลต่อการพัฒนาบุคลากรให้ประสบความสำเร็จในการทำงานได้

1.3 ด้านการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ครูมีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเนื่องจากว่าครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการใช้หลักการและเหตุผลในการแก้ปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของพระราชารมณี (อ้างถึงในพิภพ วังเงิน. 2545 :133) ว่าครูที่ดี ประกอบด้วยองค์คุณของกัลยาณมิตร 7 ประการ

1.4 ด้านการไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจอารมณ์และสังคมของศิษย์ ครูมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดเพราะว่า โดยพฤติกรรมในการส่งเสริมสนับสนุน ให้นักเรียนเล่นกีฬา นันทนาการ เพื่อเสริมสร้างความเจริญทางด้านร่างกายอารมณ์และความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทัศน์ บุญโถม (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของข้าราชการครูโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของข้าราชการครู ด้านการมีวินัย เสียสละ ซื่อสัตย์ ขยัน ประหยัด อดทน และความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากที่สุด

1.5 ด้านการไม่แสวงหา ประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช้ศิษย์ในการกระทำใดๆ อันเป็นการหาผลประโยชน์ให้แก่ตนโดย มิชอบ ครูมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดเนื่องจากซึ่งจะเป็นในด้านของการถ่ายทอดความรู้แก่ศิษย์อย่างเต็มที่ โดยไม่ปิดบัง และส่งเสริมให้นักเรียนใช้กระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริมา จังพนาสิน (2548: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการพัฒนาจรรยาบรรณครูโรงเรียนเอกชน พบว่าในด้านการไม่แสวงหา ประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ฯ นั้น อยู่ในระดับมาก

1.6 ด้านการพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ อยู่ในระดับมากที่สุดเนื่องจาก ครูได้มีการศึกษาค้นคว้าฝึกฝน ความรู้ ความสามารถ เพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางานในหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรพงษ์ ทัพทวา (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ผลพบว่า การสนับสนุนให้ศึกษาต่อ ทักษะศึกษาดูงานระดมความคิดเห็นการประชุมเชิงปฏิบัติการ ซึ่งบทบาทสำคัญที่ปฏิบัติจริงในระดับมาก

1.7 ด้านการรักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู อยู่ในระดับมากที่สุดเพราะว่า ครูนั้นควรมีความรัก ภูมิใจ ศรัทธา ในอาชีพครูปฏิบัติตนเป็น “ครูที่ดี” ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนู แสงศักดิ์ (อ้างถึงในเฉลียว บุรีภักดีและคณะ. 2540 : 37) กล่าวว่า มีความรักในอาชีพครู เช่น ปรับปรุงการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ รับฟังคำแนะนำ ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการและอาชีพครู และสนับสนุนสมาคมอาชีพ

1.8 ด้านการช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเนื่องจาก ครูควรให้กำลังใจและช่วยเหลือเพื่อนครู เมื่อเพื่อนครูมีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติราชการ และ

เรื่องส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรรัตน์ คันธหัตถิ (2542 : บทคัดย่อ) เรื่องการปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูของครูประถมศึกษาในด้านของการช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์ อยู่ในระดับการปฏิบัติแทบทุกครั้ง หรือมากที่สุด

1.9 ด้านการพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย ครูมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดเพราะว่าครูเป็นบุคคลที่เป็นแบบอย่าง ความมุ่งมั่นในการทำประโยชน์แก่สังคม ความตระหนักในคุณค่าของศิลปะ ศาสนา และวัฒนธรรมไทยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรรัตน์ คันธหัตถิ (2542 : บทคัดย่อ) เรื่องการปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูของครูประถมศึกษาในด้านพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย อยู่ในระดับการปฏิบัติแทบทุกครั้ง หรือมากที่สุด

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพรูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

2.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพรูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา จำแนกเพศ โดยรวม และรายข้อ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพรูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพรูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา จำแนกวุฒิการศึกษา โดยรวม และรายข้อ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพรูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพรูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา จำแนกประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวม การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพรูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ด้านการไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยนำเสนอข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพรูของครูสังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าจรรยาบรรณวิชาชีพรูของครูได้มีการปฏิบัติอย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพรูของข้าราชการครูในเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ หรือตามทรรคนะของกลุ่มตัวอย่าง เช่น ผู้ปกครองนักเรียน นักเรียน เพื่อที่จะได้ผลการศึกษาค้นคว้าที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพรูของข้าราชการครู เช่น ขวัญกำลังใจ สถานภาพทางเศรษฐกิจ